

همه واژه هایم به پایت

همه اعتمادِ نگاهم

همه آفتابی که شعرِ مرا گرم کرده ست

و دریای آرامِ تنهایی من

که بی تابی ام را چنین نرم کرده ست

همه خاطراتم

همه آسمانی که چشمک زدنهایش را می شناسم

و شب را

ستاره

ستاره

می ناب

می نوشم از ماه

همه مستی هر شبانه م به یادت.

همه راههایی که رفتم

هدفهای پیدا که دارم

همه جاده هایی که بی انتهاست

حضور توهم

یقین

هر دمی در خیالم در اندیشه ام

هر سکوتی که در برگهایم

به ناچار

می ریزد از رنج پائیزی ساقه هایم

هر انبانی از آب

در ریشه ام

هر جهانی که از آرزو می تراشم

همه خوابهایم به یادت، برایت.

واشینگتن، چهارم اسفند 1388